

Damlayan Gölge

Damlahatnâme

Mevlüt Baki Tapan

"Damla halinde geliyordu karanlık felaket..."

Bu bir roman değil, Damlahatnâme'dir.

Damlayan Gölge

Damlahatnâme

“Damla halinde geliyordu karanlık felaket...”

Damlayan Gölge

Damlahtnâme

MEVLÜT BAKİ TAPAN

ISBN: 978-3-7396-1244-7

Editör:

Grafik Tasarım: Mevlüt Baki Tapan

Baskı: 10.09.2015

Gencmevtoo Okyanusu Yayınevi

www.gencmevtoo.ucoz.net

www.mevlutbakitapan.com

Küresel dünyaya hizmet edenlere...

Çok kültürlülüğe hayır diyenlere...

Sanatı sanattan gayri yapanlara...

Uygarlığa perde çekenlere...

“Uygarlığın hastalıkları, çürük maddelerle toplum kurma denemelerinden doğar.”

B. Shaw

Önsöz

Öncelikle bilinmelidir ki bu eser bir roman, hikâye veya buna benzer nitelikte edebi tür değildir. Bu eser tamamen kendine has yapısıyla geliştirilmiş “*Damlahatnâme*” olarak kaleme alınmıştır.

Kendine özgü damlahatnâme türünde Küreselleşme akımını ve bu süreci ele alarak oluşturulmuş yapıttır. Modern hayatın ve küresel dünyanın etkisinde çırpınan bir yazarın yaşam öyküsünü ele alan bu yapıt, damlahatnâme olması dolayısıyla bünyesinde birden farklı türü barındırmaktadır.

Kültür, sanat ve edebiyatın önemine değinilerek, küreselleşmenin ne denli bu unsurları etkilediği ve kültürsüzlüğün ne tür sonuçlar oluşturabileceği ele alınmıştır. Bu eserde tamamen “*Sanat, sanat içindir.*” Anlayışı hâkimdir.

Bu eser öncelikle birçok yazarın gerekli gördüğü üzere yeni bir tür olarak ortaya çıkmıştır. Kimine göre şark romanı, kimine post-modern edebiyat ve kimine göre de Fantastik bilim adlı edebiyat diye nitelendirilen arayışın bir sonucu olarak ortaya çıkan damlahatnâme edebi türünün ilk örneklerindedir.

Uygar adlı bağımsız yazarın damlatar oluşuyla devam eden ve niteliğinde ise küresel akıma baş kaldırışının öyküsü, Okur’un anlamlandırmasıyla can bulabilmektedir.

Her bölüm, her satır bir mana ve özel durum ifade etmektedir.

Giriş

“*Damlayan Gölge*” adlı yapıtın özet olarak alındığı bu kısımda kitapla ilgili görüşlere de yer verilmiştir.

Bu eser kendine özgü bir font ve karakterize özelliğe sahip edebi türdür. Başkahramanı bağımsız çalışan “*Uygar Yılmaz*” adlı genç bir yazardır. Tamamen küreselleşmenin getirdiği felaketin akışıyla devam eden ve bu küresel akıma karşı direnen bağımsız yazarın yaşam mücadelesini “*damlahatnâme*” üslubuyla ele alan eşsiz bir edebi eserdir.

“Kim kullanmıyor ki İnternet, kim film izlemekten eksik kalabilir? Sanatın ve kültürel etkinliğin bir parçası görülenlerin küresel akıma hizmeti kaçınılmaz değil midir?”

– *Damlayan Gölge* başyazarı –

Kimine acı, kimine hoş gelen küreselleşme, maalesef ortak bir tanım etrafında açıklanamamaktadır. Bu sebeple çoğunluğu zararlı bir dalga gibi görse de, bunu dile getirse de ne yazık ki, herkes bu dalgaya kapılıp gidiyor. İşte eser ki, dalganın boyutunu, hız ve etkilerini ele alarak kurtuluş yolu aramayı gaye edinmiş başyapıtlardandır.

“Kapitalizm ideolojisi kötüler tarafından benimsedikçe ve küreselleşme sürecine de kapitalistlerce yön verildikçe bu akım kan akıtmaya devam edecek.” – Kitabın mantığı –

Başlangıç

Sokaklar sakin, sadece gölgeler hâkim.

An sessizlik, zaman karanlık devri.

Gecenin derinliklerine doğru ilerlerken zaman, ansızın uyandı genç delikanlı yatakta. Gözleri çapaklı, yüzünde dehşet vardı. Korkunç bir rüyayla sarsılmıştı. Hafifçe doğruldu yerinden. Penceresini akşamdan kapatmayı unutmuştu. Yerinden doğrulup pencereye doğru ilerledi. Yağmur henüz dinmişti. Etrafta kimseler yoktu. Pencereyi kapatırken birkaç ayak sesi duydu sadece. Saat henüz iki sularıydı. Gözlerinden uyku akıyor olmasına rağmen yatağa gitmeye çekindi. İçinde aynı korku belirmişti. “*Ya yine o rüyayı görürsem?*”

Ay ışığında aydınlanan bir evde yaşamıyordu. Daha çok sokak lambalarının aydınlattığı bir evde günlerini geçirmekteydi. Koltuğa oturup düşünmeye ve kendince söylenmeye başladı. “*Acaba ne manaya geliyordu bu rüya? Yoksa bunlar gerçek mi olacak?*” Sonra biran bedeni titrer gibi oldu. Başını sallayarak; “*Kimse bunların olmasına izin vermez, vermemeli.*” Dedi. Kendince hâlâ; <*böyle bir şeyin olması, insanlık için büyük felaket demektir.*> diye düşünüyordu.

Güneş ışıkları pencereden tüm salonu aydınlatmaya başlayınca, dün gece derin düşüncelere dalan Uygur da gözlerini zoraki aralayiverdi. Koltukta uyuya kalmıştı. Kalkıp elini yüzünü yıkadıktan sonra markete ekmek almak üzere çıktı. Sabahın erken saatleriydi ama bir hayli sokaklar kalabalıklaşmıştı. Herkes iş telaşında koşturuyordu. Markette

iki kişinin konuşmalarına istemeden şahit olmaktaydı. 60 – 70 yaşlarında bir adam, genç bir deli kanlıya öğüt veriyordu.

“Evlat, gün tasarruf zamanı, eskisi gibi bolluk yok. Daha dikkatli olmalısın.” Genç pek oralı değildi. Yaşlı zatın konuşmalarından rahatsız olduğu aşıkardı. Kasada da nasihat faslı devam ediyordu. Kasadan sorumlu orta yaşlı, siyah saçlı bir kadın tebessüm etti ve sze müdahil oldu. *“Efendibaba boş ver bunları sen. O genç. Onlar küresel dünyanın çocukları...”* Yaşlı zat hiddetli bir bakış attıktan sonra yakınır ses tonuyla genel manada konuşmaya başladı.

“Zaten anlayamadığım da bu. Ne kadar değer varsa ellerinin tersiyle itip kreselleşelim diyorlar.” Söylenir vaziyette marketten çıkmıştı yaşlı zat.

Bir gazete ve bir ekmek alıp eve geçti. Sokaklarda reklam panolarında benzer sloganlar vardı. *“Yeni dünya için, Özgür dünya, Zulme dur diyeceğiz...”*

Çayını ve kahvaltısını yanı başına alıp bilgisayarının başına oturdu. Blog sitesini açtı. Bir blog yazısı kaleme alacaktı, çünkü dn buna karar vermişti. Ayrıca on adet ürün tanıtım yazısı, beş adet haber, birkaç adet daha yazı kaleme alıp öğlen vaktine kadar e–postayla çalıştığı firmaya gndermeliydi. ayından bir yudum alıp e–postalarını incelemeye koyuldu. Onlarca e–posta vardı incelenmeyi ve okunmayı bekleyen. İlk olarak **“zel sual”** başlıklı e–postayı açtı.

Merhaba Uygur Bey,

Sizin yazılarınızı özenle ve büyük bir zevkle okuyorum. Genel ağ sitenizi ve blogunuzu da takip ediyorum. Ancak yanlış anlamazsanız bir öneride bulunmak istiyorum. Küreselleşme hususundaki bazı deneme, makale ve yazılarınızın başınızı ağrıtabileceğini belirtmem gerek. Bu öneriyi gazetede ki köşe yazınıza nispeten yazıyorum. Umarın dikkate alırsınız.

İyi çalışmalar...

Okurunuz.

E-postayı pek dikkate almadan bir sonrakine ve sonra bir sonrakine daha sırasıyla göz attı. Tiyatro davetiyesini de yazıcıdan çıkarıp incelemeye koyuldu. Yarın öğleden sonra sahnelenecek oyuna teşekkürleri isteniliyordu. Kendi yazdığı altıncı tiyatro oyunuydu bu sahnelenecek olan. Haberleri okumaya koyuldu. Küreselleşmenin faydaları üzerine haberler, boylu boyunca manşetleri kaplıyordu.

E-postaları önem sırasına göre sıralayıp işe koyuldu. Saç bakım ürünleri hakkında tanıtım yazılarını yazıp sıkıştırılmış dosya olarak e-posta yoluyla gönderdi. Haberleri yazmaya başlamıştı ardından. Gelen haber detaylarını okuyup haber metni hazırlaması gerekiyordu. Canını sıkan haberler de vardı. Bazı insanlığa zararlı olduğu düşünülen onlarca kitap yakılmıştı. Devlet tiyatrolarında sansür uygulanmaya başlamıştı...

- Küresel Yangın -

Berlin'de insanlığa zararlı içerikler barındırdığı iddia edilen yüzlerce kitap yakıldı.

Detaylara değinmeden kısa ve öz haberleri yazıyordu. Fakat yazması istenilen tarz bu değildi. Kitapların zararlı olduğuna değinilip, yakma eyleminin Haklılığı zerine haber kaleme alması istenmişti.

Bir süre sonra güneş batmak üzereyken ara verip dışarıya ıktı. Hava biraz serinlemişti. Sabah ilk olarak işlerini tamamlayıp tiyatro oyununu seyretmeye gidecekti. Bunu zellikli olarak telefonuna not etti.

Gerçek Oyun

“İnsan için kültür, vücut için ekme kadar lazımdır.”

Bölüm 1

Her şey bitmek üzereydi. Artık gökyüzünde göçmen kuşlar uçmuyor, köy bacalarında leylekler yuva yapmıyordu. Dereler oluk oluk akıyor, kışın buz tutan derelerde çocuklar kızakla kaymıyordu. Baharda tüm genç, çoluk çocuk, kadın-erkek eskisi gibi yemlik, mantar toplamaya gitmiyor. Şafakta mallar-davarlar¹ nahıra² katılmıyor. Tandırlarda ekme pişmiyor ve çocuklar sokaklarda rahatlıkla oynayamıyor. Soluklanılacak ağaç gölgeleri bulmakta hayalden öteye geçmez oldu. Çocukların tırmanıp meyve toplayacağı ağaçlar masallarda kaldı. Her yere yaya gitmek, uzaklara bisikletle açılmak olanaksız olmuştu.

“Bin nasihatten bir musibet yeğdir.”³

Kırmızı perde aralanıyordu. Sahneden gayri hiçbir yerde milim ışık yoktu. Bomboş salon, sahnede derin bir sessizlik. Koca salonda bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar az seyirci vardı. Sahnede ıslık sesleri duyulmaya başlamıştı.

(Avcı, Öğütçü dede, Minik kuş)

¹ “Davar”: Koyun veya keçi sürüsü. (TDK)

² “Nahir”: Sığır sürüsü (TDK)

³ “Atasözü” Yanlış yolda olan kişiye verilen sayısız öğüt, onun doğru yola gelmesini sağlamaz. Fakat tuttuğu yolda başına gelen bir bela-yıkım, onun aklını başına getirir.

- Öğüt, oyun, seyretgeç, hainler, Uygur -

(Sahne boş, sadece ağaç dekorları var.)

Avcı ısıklık çalarak sahneye çıkar, bir – iki tur atar ve ardından yaşlı öğütçü girer.

Öğütçü: “Merhaba evlat, ne yapıyorsun buralarda?”

Avcı: “Hiç, geziyorum.”

Öğütçü: “Dur sana bir nasihatte bulunayım.”

Avcı: (Kendi kendine sahneye dönerek;) “Zaten bir günde rahat bıraksa şaşarım.”

Öğütçü: “Sen sen ol, masuma ilişme, mazlumun âhını alma, zira zayi olan, hüsrana uğrayan sen olursun.” (Sahneden ayrılır.)

Avcı: “Seni kim dinler be yaşlı bunak. Bugün av günüm. (Tuzak yapmaya başlar.) Bakalım hangi zavallı avım olacak bugün? (Ellerini ovuşturarak gülümser ve sahneden çıkar.)

Ahenkli ve narin kanat çırpışlarıyla sarı kostümlü kuş rolündeki kız sahneye çıkar. Kendine tekerleme ve maniler söylemektedir.

Kuş: *“Ali baksana dum dum
Sakalına kondum
Beş para buldum
Cebime koydum.”*

*“Altı kere altı otuz altı
Dedemin sakalı yolda kaldı
Sakalını aldı dereye attı
Dedem sakalsız kaldı.”* (Aniden

bir feryat edip yere yığılır.)

Tuzağa düşmüştür ve çaresizce çırpınmaktadır. Hileyle yakalanmıştır.

(Hızla Avcı kahkaha atarak içeri girer.)

Kuş: “Ey avcı, ey yaman avcı, sen hayatında birçok koyun ve sığır yemişsin, pek çok sefer de deve kurban etmiş mideye indirmişsindir. Sen onlarla bile doyamamışken benim etimle hiç doyar mısın? (Avcı düşünmeye başlar) Bak, beni özgür bırakırsan sana üç öğüt veririm. Öğütlerime göre karar verisin. Ancak bu üç öğütten birincisini elindeyken vereceğim. İkincisini şu berideki çatının üzerinde, üçüncüsünü de şu çam ağacının üzerine konduğumda söyleyeceğim. Güven bana, bu üç öğüdü işitmekten çok mutlu olacaksın.”

Avcı: “Tamam, anlaştık. Merak ettiğim için kabul ediyorum. Söyle bakalım şimdi.”

Kuş: “Elindeyken vereceğim öğüt şudur; Olmayan sözü kim söylerse söylesin inanma.”

(Avcı kuşu tuzaktan çıkarır ve serbest bırakır.)

Avcı: “Peki ya ikincisi?”

Kuş: (Evin çatısına konar.) “Elinden kaçmış bir fırsat için üzülme. Ah vah edip hasret çekme. (Ağacın dalına kanat çırparak konar.)

Kuş: “Üçüncü öğüdü söylemeden önce bir şey söyleyeyim. Karnımda benim on dirhem ağırlığında çok kıymetli bir inci var. O inci ki, seni de çoluk çocuğunu da zengin ederdi. Ne yazık ki kısmetin değılmiş.”

Avcı: (Hiddetlenir, öfkeyle hamile kadının doğururken bağırıldığı gibi feryat etmeye başlar.) “Sahtekâr, düzenbaz, aşağılık şey seni...”

Kuş: “Hey... Ben sana sakın elinden kaçana üzülme demedim mi? Mademki elinden inci gitti, ne diye dövünüp durursun? Yoksa verdiğim öğütleri anlamadın mı? Ayrıca olmayacak sözü kim söylerse söylesin inanma demedim mi? Benim bütün ağırlığım üç dirhem gelmez. Karnımda nasıl on dirhemlik inci olsun?”

Avcı: (Rahatlar) “Doğru ya... Peki tamam. Üçüncüsünü de söyle bakayım şimdi.”

Kuş: “Sanki verdiğim ikisini tuttun da diğerlerini istiyorsun. Uykuya dalmış birine öğüt vermek, çorak toprağa tohum atmak gibidir. Aptallık ve cahil yırtığı yama tutmaz...” (Kanat çırparak sahneden ayrılır.)

Perde kapanırken salonun ışıkları da açılmıştı. Uygur’ı salondaki birkaç kişi tebrik ediyordu. Bu oyun için hiçbir ücret talep etmemesine de şaşırılmışlardı.

Sevgili dostum Belâgat,

Hasbi hal üzere sözcükler hayat buluyor kalemimizde. Evvelki zaman sorduğün genç yazarımızdan bahsetmek istiyorum sana. Milli ve federal devletlerin damla halinde küresel oluşuma müdahil olduğu şu zamanda, insanların bendinden vazgeçip modernleştiği anlarda bizim genç yazarımızda yaşam mücadelesine devam ediyor.

Henüz 26 yaşında, Kafkasya doğumlu genç deli kanlı. Atası Turgay Bey koymuş onun adını Uygur. Birkaç haber sitesinde, gazete ve dergide yazarlık yapıyor. Onlarca etkileyici makalesi, blog yazısı, deneme ve hikâyeleri var. Basılı onlarca roman ve damlahatnâme kitabı mevcut. Geçen yazdığı tiyatro eseri sahnelenmiş ve kendisi de bizzat seyretmiş. Gerçi çıkışta ilk defa yazdıkları yüzünden tehdit edilmiş. Son da olmayacak bu tabi. Bağımsız evinde çalışıyor. Evli ancak yalnız yaşıyor. Bu sabah aldığı posta oldukça canını sıkmış olacak ki, hiç düzgün iş yapmadı. Sadece film izledi. Gelen postada ilk kısımlardaki methedici sözleri hızla geçip sonuna odaklanmıştı. Artık birlikte çalışmayacaklarını yazmışlardı. Bu da şu demek oluyordu ki, para kazanabileceği bir tek alan kalmıştı, o da kitaplarının satışı.

Sana bahsedeceklerim var sevgili dostum. Burada artık eskisi gibi özgürlük ve refah yok. Yaşlılara hürmet, büyüklere saygı ve küçüklere de sevgi kalmadı. Ayrıca bizim yazarı rahatsız eden çıplaklık propagandaları da yaygınlaşmaya başladı. Seninle yine aynı görüştüğümüz yerde görüşmeyi arzuluyorum.

Sevgilerle...

Tanık

Selam olsun sana ey okur. Merhaba diyelim; Ően olsun günler, mutlulukla dolsun kalpler. Hal hatır sorma faslını atlamak gerekirse biraz bizden bahsedelim sana. Ben belâgat, anlatıcınım senin. Tabi başkahraman genç yazarımız Uygur. Ne düşünüyorsun, sıkılacağını mı? Őphen olmasın, zira küreselleŐen dünyada insanların birçoğu kitaplara düşman olur olmuş. Bizde hasbi hal kader diyebiliyoruz sadece. Biraz daha sessiz olmalıyız. Őitt...

Ağır adımlarla marketten çıkmıŐ evin yakınlarındaki bahçeye doğru ilerliyordu. Bir yandan elinde süt içerirken, diğer bir yandan da gazete manŐetine göz gezdiriyordu. "*Hainler Yakalandı.*" BaŐlık ilgisini çekmiŐti. Bugün gazetede çıkabilecek son yazıları diye düşünüyordu. Ancak adından bile bahsedilmemiŐtir.

Hainler Yakalandı

İnsanlığa huzur vaat eden küreselleŐmeye karşı darbeciler yakalandı. Onlarca yazar, ressam ve sanatçı olduğunu sanan kişi hak ettiği cezayı aldı.

"M. K. HaŐım ıplak figürleri eleŐtirdięi için hapsi boyladı, zira insanların özgür iradelerine karıŐmaya hakkı yok."

Çok gariptir. Yakalananlar ciddi manada eserler ortaya koyan büyük yazar, ressam ve sanatılardı. Bir hafta öncesine kadar da bu kiŐilerin eserleri

yakılmıştı. Edebiyatın insan ruhuna dokunduğunu ve edebi–i hal üzere ancak ortaya koyulabileceğini savunanlardı hepsi. Uygur da aynı düşüncelelerdeydi. Biran içinde bir korku, ürperti oldu. "*Yoksa... Yoksa ryam gerçek mi olacak?*" diye söylendi. Bir baŐka sayfada yakılan kitapların bir kaçının adı ve yazarları bulunuyordu. BaŐlıęında ise; "*İnsanlığa zararlı kitaplar*" diye yazıyordu. Gazeteyi bırakıp eve geçti. Kendi resmi blogu

haricinde tüm sitelerden yazıları silinmiş, kitapları kaldırılmıştı.

Pencereyi açıp mutfağa yöneldi. Zaten 2+1 evde yalnız başına yaşıyordu. Bol köpüklü Türk Kahvesini pişirip pencere kenarındaki çalışma masasına oturdu. Kumandayla seyretgeci⁴ açıp yayınlara baktı. “*Milli devlete hayır! Küresel dünyaya merhaba.*” Propagandalarıyla doluydu kanallar. Küreselleşmenin merkezi olan ve bundan on yıl öncesine kadar Amerika Birleşik Devletleri olarak bilinen ülkede artık bayraklar, dinler ve bazı değerler yasaktı. Her ülkede birer heyet kurulmuştu. Çoğunluğu siyasetçi, sanatçı ve ünlülerdi. Bir yandan haberleri izlerken, bir yandan da gözü hatıratını arıyordu.

Nihayet raftaki hatıratı gözüne çarptı. Kalkıp rafa yöneldi. Onu rafa en son koyduğu zamanı hatırlamaya çalıştı. Sanki henüz daha dün koymuş gibiydi. En son yazdığı sayfayı açtığında biraz şaşırmişti. Masa üzerindeki takvime baktı. Sonra cebinden cep telefonunu çıkarıp telefonun takvimine baktı. Ne kadar da garipti. Telefonun takvimi 7 Ekim 2054’ü gösteriyordu. Oysa masa üstündeki takvim ise 6 Mayıs 2053’ü göstermekteydi. Neredeyse bir yıldan faza olmuş ve o takvimi hiç çevirmemiş miydi?

Düşünceler sarmıştı zihnini. Henüz dün rafa koymuş gibi hatırladığı hatıra defterine en son 6 yıl evvel bir şeyler karalanmıştı.

“Hayır, olamaz. Bu denli hızlı geçmiş olamaz zaman. Annem, babam... İnanamıyorum. En son kaleme aldığım yazı da babamla köye gittiğimi yazmışım. O yıl babamla annemin ilk

⁴Sözcük: “Televizyon” Öz Türkçe sözlük

bayramı olduğundan mezarını ziyarete gitmiştik. Sonra ise 6 yıl geçmiş ve ben hiç köye gitmedim. Annemi de sormadım, hatta memlekette babamla da konuşmayalı bayağı zaman olmuş. Acaba şimdi ne yapıyor? Yoksa o da mı hakkın rahmetine kavuştu? Neden onu hiç arayıp sormadım ki?”

Dışarıdan gelen gürültü zihnindeki düşünceleri dağıtmıştı. Dışarıda bir kalabalık ellerinde pankartlar sloganlar atıyordu. “*Ulusal düzene hayır, yaşasın küreselleşme...*” Duvar kenarından Uygar’ın evine doğru yaklaşan kişiye gözlerini dikmişti. Acaba Uygar için mi geliyordu?

“Damlayan Gölge” adlı eserin devamı için uygun platformdan indirebilirsiniz. Bu damlahatnâme, 3 aşamadan oluşmaktadır. Her aşama içerisinde birden fazla bölüm barındırabilmektedir. Önerilen bazı bağlantılar;

- ❖ Google Kitaplar
- ❖ Google Play
- ❖ Mobidik
- ❖ Publitory
- ❖ Bookrix
- ❖ Gencmevtoo Okyanusu
- ❖ Amazon vb...

İlginiz için teşekkürler...